

ligge saa forfærdelig langt neden under almindelig Forrentning, i ethvert Fald ikke naar man medregner det samfundsmæssige Nyttetab, der vilde opstaa, naar Tabet ved den eventuelle Underskudsdrift ikke opvejedes af et tilsvarende Overskud paa andre Omraader, men maatte dækkes gennem Forhøjelse af de bestaaende Skatter.

K. Riis-Hansen.

II.

Det af Hr. Riis-Hansen fremdragne Synspunkt har utvivlsomt sin Berettigelse og kan meget vel tænkes at modificere de Resultater, jeg er kommet til. Det var ikke ganske korrekt, naar jeg uden videre gik ud fra, at de 2 Mill. Kr., Statsbanerne sætter til paa en vis Takstnedsættelse, gaar lige op mod de 2 Mill. Kr., Trafikanterne tjener derved. Men jeg forstaar ikke, hvorfor Hr. R. H. kun anvender Synspunktet overfor de sidstnævnte 2 Mill. Kr., idet han paaviser, at disse navnlig kommer de rige til Gode og derfor har en lav subjektiv Værdi. Hvis de 2 Mill. Kr., Banerne sætter til, i samme Grad falder de rige til Last, er Ligevægten jo genoprettet, og Spørgsmaalet bliver derfor, hvorledes Staten skaffer sig Dækning for det gennem Takstnedsættelsen lidte Tab.

Hvis man f. Eks. tænker sig, at dette sker gennem en Værdistigningsskat eller en progressiv Indtægtsskat, kan man sikkert meget let ramme de rige ligesaa haardt, som man begunstiger dem gennem Takstnedsættelsen. Jeg antager nemlig egentlig ikke, at

ligge saa forfærdelig langt neden under almindelig Forrentning, i ethvert Fald ikke naar man medregner det samfundsmæssige Nyttetab, der vilde opstaa, naar Tabet ved den eventuelle Underskudsdrift ikke opvejedes af et tilsvarende Overskud paa andre Omraader, men maatte dækkes gennem Forhøjelse af de bestaaende Skatter.

K. Riis-Hansen.

II.

Det af Hr. Riis-Hansen fremdragne Synspunkt har utvivlsomt sin Berettigelse og kan meget vel tænkes at modificere de Resultater, jeg er kommet til. Det var ikke ganske korrekt, naar jeg uden videre gik ud fra, at de 2 Mill. Kr., Statsbanerne sætter til paa en vis Takstnedsættelse, gaar lige op mod de 2 Mill. Kr., Trafikanterne tjener derved. Men jeg forstaar ikke, hvorfor Hr. R. H. kun anvender Synspunktet overfor de sidstnævnte 2 Mill. Kr., idet han paaviser, at disse navnlig kommer de rige til Gode og derfor har en lav subjektiv Værdi. Hvis de 2 Mill. Kr., Banerne sætter til, i samme Grad falder de rige til Last, er Ligevægten jo genoprettet, og Spørgsmaalet bliver derfor, hvorledes Staten skaffer sig Dækning for det gennem Takstnedsættelsen lidte Tab.

Hvis man f. Eks. tænker sig, at dette sker gennem en Værdistigningsskat eller en progressiv Indtægtsskat, kan man sikkert meget let ramme de rige ligesaa haardt, som man begunstiger dem gennem Takstnedsættelsen. Jeg antager nemlig egentlig ikke, at

denne Begunstigelse er saa stor. Vel giver de rige utvivlsomt forholdsvis mere ud til Rejser; men dels skyldes dette snarere Hoteller og Pensionater end selve Billetterne; og dels medgaar Merudgiften til disse foruden til Vognklassen navnlig til længere Rejser, der i Forvejen er billige, og jeg antager, at Forskellen mellem Kilometerprisen for korte og lange Rejser vil blive mindre ved Anvendelse af Grænse-Omkostningerne som normgivende Princip; den degressive Tarif skyldes vel delvis, at Omkostningerne antages at være lavere (f. Eks. fordi Togene er fuldere), men ogsaa at man vil lokke Folk til at rejse. — Hvad Godsfragten angaar, er der end mindre Grund til at tro, at Fordelen ved en Nedsættelse i fortrinlig Grad vil komme de rige til Gode, thi deres Merudgift til Varer skyldes jo mere Kvaliteten end Kvantiteten; selv en ret svag Progression i Indtægtsskatten vil sikkert kunne opveje denne Fordel.

Jens Warming.
